

Posudek na diplomovou práci

Elišky Kosové

zpracovanou v zimním semestru akademického roku 2009/10

K zadání diplomové práce a povaze úkolu

Diplomantka zpracovala návrh na téma

„Bode-Museum Berlin“.

Jejím úkolem bylo navrhnout rozšíření Bode-Musea v Berlíně, zaměřeného na klasické evropské a německé umění od antiky po barok. Dominantní stará budova muzea tvoří špičku Muzejního ostrova v Berlíně. Pro novostavbu byl zadán pozemek na jihozápad od stávající budovy, na protější straně kanálu Kupfergraben. Nová budova by měla nabídnout výstavní a pracovní prostory muzeu, zejména částem sbírky pokrývajícím kulturní okruh na sever od Alp. Zamýšlená novostavba prakticky zdvojnásobuje prostorové kapacity stávající instituce. Zadání práce vycházelo ze soutěže, vypsané firmou Xella pro německé studenty.

K průběhu práce

Diplomantka pracovala na projektu samostatně a odevzdala práci ve stanoveném termínu. Vlastnímu návrhu předcházelo seznámení s řešeným místem, získávání a studium doplňujících informací.

Komentář k řešení

Jak je patrné ze situací a následně z půdorysů, přijímá autorka obrys území vymezeného v soutěžních podmínkách beze změn jako půdorysný tvar svého návrhu. Obdobně přebírá i předepsanou regulační výšku. Z obou parametrů pak vyplývá tvar hmoty muzea.

Tento poněkud mechanický přístup je ale následně vyvážen velkorysou koncepcí vnitřního uspořádání. Jeho základem je monumentální kupolovitá vstupní hala, vepsaná do základního objemu muzea. Průměr haly je stejný jako hlavní kupole chrámu Hagia Sophia v Istanbulu a pouze o třináct metrů menší než římského Pantheonu. Na rozdíl od obou klenba haly není kulová ale parabolická. Z jejího středu se rozbíhá paprskovitá geometrie, určující půdorysné a konstrukční uspořádání celé budovy.

Druhým výrazným prvkem je klínovité foyer, otevřené na celou výšku budovy a rozšiřující se k výhledu na kupoli staré budovy Bode-Musea. Díky oběma těmto prostorám má návštěvník vytvořeny dobré základní předpoklady k orientaci uvnitř rozsáhlé budovy.

Paprskovitá geometrie má ovšem i své problematické stránky. Postupným rozšiřováním jednotlivých klínů vznikají v komunikačních prostorách plochy, jejichž využití zůstává nejasné.

Monumentální schodiště ve vstupní kupoli vede fyzicky zdatné návštěvníky do posledního podlaží ke stálým sbírkám. Ti méně zdatní a tělesně postižení musí ale hledat výtahy, skryté mimo kupoli u záchodů.

2. a 3.NP slouží internímu provozu muzea – skladům, dílnám a kancelářím. Poslední 4.NP, je věnováno stálé sbírce, která využívá horní osvětlení. Prostory této expozice jsou tvořeny opakováním ploše zaklenutých místností s průběžnými světlíky ve vrcholových kleneb. Tento princip dává stálým sbírkám specifický charakter, komplikuje ale funkčnost kleneb.

Výškové členění budovy na tři základní úrovně je logické a provozně vyhovující (s výhradou k umístění výtahů). Půdorysně rozsáhlá budova obsahuje sice čtyři schodiště využitelná pro požární únik, jejich rozmístění ale nepokrývá severovýchodní část půdorysu.

Schématický pohled na střechu ukazuje rozsáhlé prosklení nad plochami komunikací. Jak je možno usuzovat z náznaku v řezu, je toto prosklení doplněno stínicími systémy pravděpodobně i odvětráním, umožňujícími kontrolu intenzity světla a tepelné zátěže.

Kontrast jednoduchého, až banálního venkovního tvaru budovy s jejím výrazně strukturovaným vnitřkem je hlavní myšlenkou a kvalitou návrhu. Velkorysá jednoduchost fasád, členěných zřetelně pouze několika velkými prosklenými plochami, je ale zaplácena použitím drobně perforovaných partií venkovní předsazené betonové vrstvy s otvory o průměru 100 mm, za nimiž jsou osazena standardní okna. Velikost a hustota těchto perforačních otvorů doložená na detailu fasády ale ukazuje, že dosažená volná plocha pro průchod světla nemůže být více než 30% při nejhustší celoplošné perforaci. Na výkrese navržená hustota perforace je ale zřetelně menší, cca 10 až 15%. To by možná bylo přijatelné ve velmi slunných částech světa, ne však ve středoevropském Berlíně. Takový způsob formalistického maskování oken je zde kontraproduktivní, zejména před kancelářemi a dílnami se stálými pracovišti. Psychologickou stránku dlouhodobého pobytu pracovníků muzea za touto perforací ponechávám stranou. Myslím ale, že tento problém je řešitelný omezením principu perforace na prostory bez stálého pobytu zaměstnanců.

Obsah a rozsah odevzdaného elaborátu

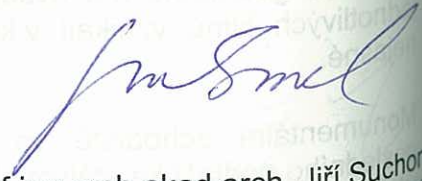
Práce je uvedena obsáhlým rozbořem místa a úkolu, na který navazuje obdobně dobře zpracovaná průvodní a technická zpráva. Půdorysy, řezy a pohledy poskytují nezbytné základní informace. Moje výtky platí vizualizacím. Jedna exteriérová a dvě interiérové jsou žalostně málo pro přesvědčivou prezentaci jinak velmi zajímavého návrhu.

Hodnocení

Eliška Kosová pracovala na svém návrhu s velkým zaujetím a nasazením. Přes některé výhrady proto přijímám její diplomovou práci velmi kladně a navrhuji její ohodnocení známkou

výborně minus

V Liberci 21.1.2010

prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel
vedoucí diplomní práce